

parere, Aethiopem non esse Candidum, & similia, quæ omnibus sanæ mentis nota sunt, *quales erunt.* frustra disceptatur. Plurima tamen, quæ & in se & nobis certissima sunt, tanquam dubia & controuersa censentur, quatenus ab aliis in dubium reuocantur. Qualia sunt: *Mundus non est æternus, Terra est in medio mundi, & est rotunda:* Item, *tres sunt Personæ sacrosanctæ Trinitatis: Christus est Filius Dei æternus Patri* *συναϊδι & ἑνὶ ὁμοῦσι &:* *Christus natus est ex Maria virgine: Christus est redemptor noster secundum vtramque naturam &c.* 2. *Theses erunt cognitu possibiles.* Nam de rebus, quæ omnem captum humanum plane transcendunt, nec vspiam in Verbo Diuino nobis reuelata sunt, superuacaneum est differere. Etenim quæ Deus ipse occulta nobis esse voluit, qualia innumera sunt, ea stolidi, temerarii & nimis curiosi est hominis anxie velle inquirere. Scrutemur igitur patefacta, discamus necessaria, faciamus mandata, lætantes præsentis gratia, & futura gloria. 3. *Erunt necessaria,* quarum cognitio grata & utilis ipsis disputantibus, nec auditoribus fastidium aliquod pariat; Et cauendum sedulo, ne de non necessariis ita disceptemus, vt necessaria negligamus & ignoremus. Abstinentum quoque à ludicris, friuolis & tenuibus rebus quæ neque scienti quicquam profunt, neque ignoranti obsunt. 4. *Erunt breues & succinctæ.* In thesibus igitur omnis inanis *πυλλολογία* studiose ressecanda erit. Neq; hic vt in orationibus fieri solet, amplificatione Oratoria à proposito euagandum erit; sed danda est opera, vt intra pomeria susceptæ dissertationis, stilo & filo orationis, quam tenuissimo nos coerceamus & contineamus. 5. *Theses disputandæ erunt dilucidæ atque perspicuæ.* Omnis itaque affectata obscuritas cane peius & angue in disputationibus declinanda erit. Frustra enim de rebus ad veritatis indagacionem contenditur, vbi ob ancipitem atque lubricum verborum sensum legentis animus detinetur; imo intricatur atque inuoluitur. Atque hæc de thesium materia.

Circa formam disputationis obseruari debet tum *media* tum *modus disputandi.*

Media, quibus disputatio omnis peragitur, sunt hæc tria potissimum, videlicet *Media disputationis*
 1. Imploratio auxilii Diuini. Etenim cum sine Diuino numine nihil est in homine, scilicet fœlix & auspiciatum: Ideo ipse deuota mente rogandus, vt in tali Colloquio summi Præsidis vicem sustinere, omniaque gubernare velit, quo ipsius gloriæ id seruiat, veritas inquiratur & falsitas profligetur. 2. Ars illa seu Facultas, ad quam disputatio pertinet, vel ad minimum, membrum illud, quod ad disputandum proponitur, exquisite & gnauiter pensitandum, vna cum præcipuorum auctorum scriptis, qui suis Commentariis & Scholiis id plenius explicarunt & illustrarunt; & quid contra obiici, quid pro obiectionis solutione faciat, ponderandum & mature præuidendum. Tela enim præuisa minus feriunt. Quod si Theologica est disputatio, S. scriptura diligenter est euoluenda, & in primis propria articuli illius sedes, & fons, ad quem disputatio pertinet. Verbi gratia: De Sacramentis disputaturus fundamentum petat, ex verbis institutionis S. Cœnæ, Matt. 25.